

*Én vagyok a szőlőtő, ti a szőlővesszők,
Aki bennem marad és én őbenne,
az bő termést hoz.” (Jn 15, 5.)*

SZŐLŐVESSZŐK

XVIII. évf. 2. szám
2023. február 28.

A Dunaalmási Római Katolikus Egyházközség lapja
Szerkesztő: Szuly László, tel.: 06-34-450-222, mobil: 06-30-500-45-30
e-mail: szulylaci@gmail.com

Lelkipásztor: **Kovács Csaba Albert** esperes plébános, mobil: 06-30-221-44-03

Both Zoltán káplán mobil: 06-20-370-51-87

Plébánia hivatal: Tata, Bartók Béla u. 1. Tel.: 06-34-380-019

Szentmise Dunaalmáson: pénteken és SZOMBATON 16.00 órakor.

Nagyböjtben péntekenként 15.15-kor KERESZTÚT

NAGYBÖJT

Hamvazószerdával elkezdődött az idej nagyböjti időszak. 40 napig tart. A 40-es szám a teljességet jelenti. Elég a 40 napos készület, hogy ráhangolódjunk Húsvét ünnepére. Ninive lakói is 40 napot kaptak a jó útra térésre. Élték a lehetőséggel: bűnbánatot tartottak, és így megmenekültek a pusztulástól.

A böjt lemondás valamiről. Nemcsak a húsevésről. Lemondhatok más dologról is, mielőtt teljesen a rabjává lennék. Édességről, szórakozásról s egyéb önzőségemről. Ez utóbbi nemcsak valaminek az elhagyását jelenti, hanem valaminek a megtételét is. Egy legény úgy gondolta, hogy őt nem zavarja, ha poros a cipője, nem tisztítja meg, amikor útra indul. Ám amikor a kedvesével való sétára készül, mégiscsak kipucolja a cipőjét, jelölve annak, hogy ezzel is megtiszteli a társát. Egyik kedvenc közmondásom szerint sok mindent megteszünk barátaink kedvéért, amit a magunk kedvéért nem tennénk meg. A másokért vállalt cselekedetek értékrendjében Jézus elment a legvégsőig. Azt mondta: „*Nagyobb szeretete senkinek sincs annál, mint aki életét adja barátaiért.*” (Jn 15, 13.) És nem csak mondta, meg is tette.

Ezt a lelkiületet erősíti az Egyház böjti ajánlása: a nagyböjti időn kívül a pénteki böjti napokon a húsevésről való lemondás helyett ajánlja a jócselekedeteket, a másokon segítséget, a másokért való imádkozást.

- 2 -

NEM CÉL, HANEM ESZKÖZ

Nem azért böjtölünk, hogy ezzel teljesítsünk egy feladatot, egy vallási előírást. Még csak nem is azért, hogy egészségesebben éljünk: ne legyünk túlsúlyosak, ne ártsunk magunknak túl sok sóval, cukorral, alkohollal. Életünk során sokszor meg kell küzdenünk a Sátán kísértéseivel. A küzdelem sikeréhez edzésre van szükségünk. Egy sportolónak is csak úgy van esélye a győzelemre, ha sokat edz. A Sátán nem akármilyen ellenfél! Még az apostoloknak sem sikerült mindig győzedelmeskedni felette. Akkor mondta Jézus: „*Ez a fajzat nem űzhető ki másképp, csak imádsággal és böjttel.*” (Mk 9, 29.) A böjt tehát olyan edzés, amely megerősít az önuralomban, hogy a Sátán ne tudjon fogást találni rajtam.

IMA

Kedvenc reggeli himnuszunkkal szoktunk fohászkodni Istenhez, hogy segítsen az „edzésben”, a lemondásban, a böjtben.

Ragyogva fénylik már a nap, az Úrhoz szálljon énekünk,
hogy minden ártót űzzön el, járjon ma mindenütt velünk.

Nyelvünket fogja fékre ma, ne szóljon rút perек szava,
szemünket védőn óvja meg, a hívságot ne lássa meg!

Lakjék szívünkben tisztaság, távozzék minden dőreség,
a testnek dőlőfét törje meg étel- s italban hősi fék!

Hogy majd a nap ha távozott, s az óra újra éjt hozott,
lemondásunk szent éneke legyen az Úr dicsérete.

Dicsérjük az örök Atyát, dicsérjük egyszülött Fiát,
a Lelket, a vigasztalót most és örök időkön át.

Az ének tanúsága szerint bizony lehet böjtölni szavakkal is, nézéssel is. Néha bizony kell egy kis hősiesség is ahhoz, hogy ételben-italban be tudjuk húzni a féket. Nagy segítség lehet, ha ezt nem kötelességként éljük meg, hanem szeretetből. Így lesz a böjtből az Úr dicsérete.

BARCELONA

Február közepén néhány napot töltöttünk a katalán fővárosban. Szombat volt. Szálláshelyünket keresve belecsöppentünk egy hatalmas ünnepi felvonulásba. Először egy dobokkal felszerelt csoportot láttunk. Azt gondoltam, hogy a helyi zeneiskola dobos osztálya mutatja be dobolási tudományát. Az utánuk következő csoport is dobolt. Meg a harmadik csoport is, meg a tizenharmadik is, meg az összes! Mégsem a zeneiskolások felvonulása volt ez!

Kiderült, hogy éppen a város védőszentjének emléknapja van, azaz a város „búcsúnapja”. A felvonuláson feltűnt, hogy minden dobolós csoport – vidám diákok és vidám tanítók együtt – egy-egy hatalmas bábut is hoztak magukkal. Akadt köztük sárkány, bika, griffmadár, de a legtöbb mégis emberi alak volt. Király és királyné,

szerecsen harcos, bűvész, akinek a kalapjából kisnyúl bújt elő, stb. A sok óriás bábu közül egy volt a város védőszentjének, Szent Euláliának az alakja. Azt nem tudtam megfejtetni, hogy mi köze van a dobolásnak és az óriásbábuk felvonultatásának a védőszenthez.

SZENT EULÁLIA (290 - 303)

A tizenhárom éves Eulália egy Barcelona városa közelében élő nemesi család lánya volt. A Diocletianus császár alatti keresztényüldözések közepette Dacian kormányzó érkezett a városba, azzal a szándékkal, hogy végrehajtsa a császári rendeleteket. Valamivel később Eulália elhagyta otthonát, a városba ment, és személyesen a kormányzóval a keresztények kíméletlen üldözése miatt. A kormányzó ezért halálra kínoztatta Euláliát, aki végül egy X alakú kereszten fejezte be életét. Ezért a szent ábrázolásában mindig ott van az X alakú kereszt, illetve a vértanúságot jelképező palmaág.

A felvonulásból, dobolásból ugyan nem derült ki a lényeg, de a katedrálisban fiatalok színi előadása révén mégiscsak megjelent Eulália története. A lány a szolidaritás és az igazságvédelem szimbólumává vált.

HASONLÓSÁG

Szent Eulália vértanúsága eszembe juttatta a mi védőszentünk esetét. Nepomuki János is bátran felemelte szavát a király ellen, a nép érdekében. Ha pedig hallgatni kellett, akkor halált megvető bátorsággal hallgatott. A király ezt nem tűrte, ezért megölette őt. Így lett János példaképünk és védőszentünk. Az égből segít nekünk, hogy nyelvünkre vigyázzunk: ha kell, bátran szóljunk, ha kell, bátran hallgassunk.

ALMÁSI BÚCSÚK

Gyerekkoromban nagy népünnepélyt jelentett a búcsú napja. A falu apraja-nagyja ment a „búcsúba”, ahol volt körhinta kicsiknek és nagyoknak, hajóhinta, céllövölde, lufi, mézeskalács huszár és tükrös szívecske, törökméz, piros kakasos nyalóka és egyéb nyalánkságok. Este pedig a kultúrházban „búcsú-bál”.

Mára ez a fajta ünneplés idejét múlta. Szinte minden kertben van „játsszótér”, bármilyen édességet bármikor megvehetünk a nagy áruházakban, megcsappant az igény a közös együttlétekre.

A lényeg azért megmaradt: a védőszent ünneplése a templomban. Az ünnepi szentmisében Nepomuki Szent János közbenjárását kérjük, hogy segítsen vigyázni a nyelvünkre. Ünnepi himnuszunk így szól:

Szent János, égi pártfogónk,	Szent János, kérünk, légy velünk,
Az egyház erős támasza,	Segíts vigyáznunk szavunkra,
A titoktartás bajnoka,	Jó példád váljék javunkra,
Minekünk jó példaadónk.	Istent dicsérje életünk.

A közösségi ünneplés része még a szentmise utáni agapé, azaz szeretetvendégség: a „Salátacsipegető”.

HÁZASSÁG HETE

Az alábbiakban dr. Székely János püspök prédikációjából idézek, amelyet a nemrég véget ért „házasság hetének” zárómiséjén mondott Szombathelyen.

„Volt egy édesapa, aki egy nagyon különleges levelet írt a lányának akkor, amikor a lánya az esküvőre készült. Egy néhány mondatot ebből a levélből olvasnék. Azt írja: *„Az emberek sokféle okból házasodnak. Leggyakrabban azért, hogy boldogok legyenek. Azonban, aki pusztán ezzel a céllal házasodik, az a válás legbiztosabb útjára lép rá, mert a házasság arra hív, hogy valaki az önző énjét föláldozza.”* Utána az édesapa leírja azt, hogy amikor valaki kicsi gyermek, akkor igen gyakran átéli, hogy a szívét valami megsebzí. S emiatt sok ember kicsit falakat - bástyákat épít a szíve köré, hogy többet ne sebezze meg. Sőt, van, aki úgy gondolja, hogy legjobb védekezés a támadás, ágyúkat is föltesz a várfalakra: haragot, ítélkezést, azt a meggyőződést, hogy mindig neki van igaza. Valaki olyan vastagra építi ezeket a falakat, hogy szinte áthatolhatatlanok, hogy soha többet senki az életét meg ne sebezhesse. Az édesapa azt írja: *„Megházasodni annyi, mint eldönteni, hogy valaki ezeket a falakat lebontja, és sebezhetővé teszi önmagát.”* Isten is így tett velünk, a kereszten ölelte át a világot. Kész mindent odaadni és feláldozni a kiengesztelődésért, a megváltásunkért. *„Ha valóban Ő a te Istened, – írja az édesapa – akkor Ő képes lesz átalakítani a házasságodat szent földdé.”* A házasság meghívás arra, hogy meghalj a társad mellett, nem 50 év múlva, hanem nap mint nap. Megházasodni annyi, mint megérteni az áldozat szépségét, és hajlandónak lenni arra, hogy valaki növekedjen ebben a balgának látszó, veszélyes szeretetben a társa iránt.”

„Egy régi legenda szerint a házastársak olyanok, mint különleges félgömbök, amelyek az égből ereszkednek le, keresi mindenki a párját. Azonban ezek a félgömbök nem tökéletesek. Vannak benne kisebb kiszögellések, néha egészen éles, másoknak talán nem könnyen elviselhető kiálló darabok, szúrós darabok, hiányosságok, sebzettségek. Két félgömb soha nem passzol össze teljesen. De van egy másik, egy még nagyobb nehézség is. Ez a nehézség pedig az, hogy mindenki csak a saját félgömbjét tudja alakítani. Mennyire így van ez! Egy férj és egy feleség végtelenül különböznek egymástól. Teljesen más a gyermekkoruk, az élményeik, a család, ahonnan jönnek. Teljesen másképp éli meg egy nő, és másképp egy férfi az érzéseit, a vágyait, a gondolatait. Minden házasságban hatalmas kihívás ebből a két annyira különböző, annyira gazdag, annyira sokszínű emberből lassanként harmóniát, egymás dallamát nem elfojtó, hanem egymást segítő, egymást kísérő, egymást emelő harmóniát megszólaltatni. Mindenki csak a saját félgömbjét tudja alakítani.”